

ریزپردازنده

کامپیوتری که هم اکنون به کمک آن در حال مشاهده و مطالعه این صفحه هستید، دارای یک ریزپردازنده است. ریزپردازنده به منزله مغز کامپیوتر است و تمامی کامپیوترها اعم از کامپیوترهای شخصی، کامپیوترهای دستی و ... دارای ریزپردازنده می باشند. نوع ریزپردازنده استفاده شده در یک کامپیوتر می تواند متفاوت باشد ولی تمامی آنان عملیات مشابهی را انجام می دهند.

تاریخچه ریزپردازنده ها

ریزپردازنده که CPU هم نامیده می گردد، پتانسیل های اساسی برای انجام محاسبات و عملیات مورد نظر در یک کامپیوتر را فراهم می نماید. ریزپردازنده از لحاظ فیزیکی یک تراشه است. اولین ریزپردازنده در سال 1971 و با نام Intel 4004 معرفی گردید. ریزپردازنده فوق چندان قدرتمند نبود و صرفاً قادر به انجام عملیات جمع و تفریق چهار بیتی بود. نکته مثبت پردازنده فوق، استفاده از صرفاً یک تراشه بود. قبل از آن مهندسین و طراحان کامپیوتر از چندین تراشه و یا عصر برای تولید کامپیوتر استفاده می کردند.

اولین ریزپردازنده ای که بر روی یک کامپیوتر خانگی نصب گردید، 8080 بود. پردازنده فوق هشت بیتی و بر روی یک تراشه قرار داشت. این ریزپردازنده در سال 1974 به بازار عرضه گردید. اولین پردازنده ای که باعث تحولات اساسی در دنیای کامپیوتر شد، 8088 بود. ریزپردازنده فوق در سال 1979 توسط شرکت IBM طراحی و اولین نمونه آن در سال 1982 عرضه گردید. وضعیت تولید ریزپردازنده توسط شرکت های تولید کننده سرعت رشد و از مدل 8088 به 80286، 80386، 80486، پنتیوم، پنتیوم II، پنتیوم III و پنتیوم 4 رسیده است. تمام پردازنده های فوق توسط شرکت اینتل و سایر شرکت های ذیربط طراحی و عرضه شده است. پردازنده های پنتیوم 4 در مقایسه با پردازنده 8088 عملیات مربوطه را با سرعتی به میزان 5000 بار سریعتر انجام می دهد! جدول زیر ویژگی هر یک از پردازنده های فوق به همراه تفاوت های موجود را نشان می دهد.

MIPS	Data width	Clock speed	Microns	Transistors	Date	Name
0.64	8 bits	2 MHz	6	6,000	1974	8080
0.33	16 bits 8-bit bus	5 MHz	3	29,000	1979	8088
1	16 bits	6 MHz	1.5	134,000	1982	80286
5	32 bits	16 MHz	1.5	275,000	1985	80386
20	32 bits	25 MHz	1	1,200,000	1989	80486
100	32 bits 64-bit bus	60 MHz	0.8	3,100,000	1993	Pentium
~300	32 bits 64-bit bus	233 MHz	0.35	7,500,000	1997	Pentium II
~510	32 bits 64-bit bus	450 MHz	0.25	9,500,000	1999	Pentium III
~1,700	32 bits 64-bit bus	1.5 GHz	0.18	42,000,000	2000	Pentium 4

توضیحات

- ستون *Date* نشاندهنده سال عرضه پردازنده است.
- ستون *Transistors* تعداد ترانزیستور موجود بر روی تراشه را مشخص می کند. تعداد ترانزیستور بر روی تراشه در سال های اخیر شتاب بیشتری پیدا کرده است.
- ستون *Micron* ضخامت کوچکترین رشته بر روی تراشه را بر حسب میکرون مشخص می کند (ضخامت موی انسان 100 میکرون است).
- ستون *Speed Clock* حداکثر سرعت Clock تراشه را مشخص می نماید.
- ستون *Width Data* پهنای باند واحد منطق و محاسبات (ALU) را نشان می دهد. یک واحد منطق و حساب هشت بیتی قادر به انجام عملیات محاسباتی نظیر: جمع، تفریق، ضرب و ... برای اعداد هشت بیتی است. در صورتیکه یک واحد منطق و حساب 32 بیتی قادر به انجام عملیات بر روی اعداد 32 بیتی است. یک واحد منطق و حساب 8 بیتی به منظور جمع دو عدد 32 بیتی می بایست چهار دستورالعمل را انجام داده در صورتیکه یک واحد منطق و حساب 32 بیتی

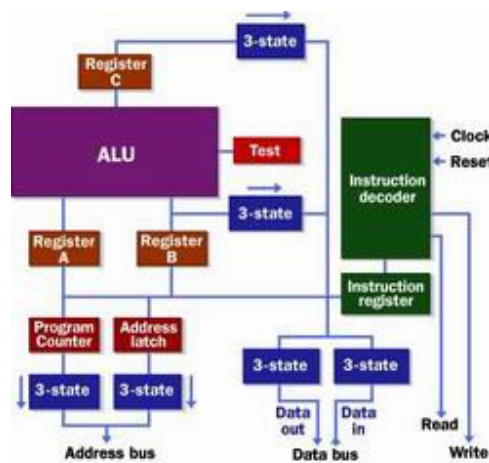
عملیات فوق را صرفاً با اجرای یک دستورالعمل انجام خواهد داد. در اغلب موارد گذرگاه خارجی داده‌ها مشابه ALU است. وضعیت فوق در تمام موارد صادق نخواهد بود مثلاً "پردازنده 8088 دارای واحد منطق و حساب 16 بیتی بوده در حالیکه گذرگاه داده‌ی آن هشت بیتی است. در اغلب پردازنده‌های پنتیوم جدید گذرگاه داده 64 بیتی و واحد منطق و حساب 32 بیتی است. ستون MIPS مخفف کلمات Millions of instruction per Second (میلیون دستورالعمل در هر ثانیه) بوده و واحدی برای سنجش کارآئی یک پردازنده است.

درون یک پردازنده

به منظور آشنائی با نحوه عملکرد پردازنده لازم است، نگاهی به درون یک ریزپردازنده داشته و با منطق نحوه انجام عملیات بیشتر آشنا شویم. یک ریزپردازنده مجموعه‌ای از دستورالعمل‌ها را اجراء می‌کند. دستورالعمل‌های فوق ماهیت و نوع عملیات مورد نظر را برای پردازنده مشخص خواهند کرد. با توجه به نوع دستورالعمل‌ها، یک ریزپردازنده سه عملیات اساسی را انجام خواهد داد:

- یک ریزپردازنده با استفاده از واحد منطق و حساب خود (ALU) قادر به انجام عملیات محاسباتی نظیر: جمع، تفریق، ضرب و تقسیم است. پردازنده‌های جدید دارای پردازنده‌های اختصاصی برای انجام عملیات مربوط به اعداد اعشاری می‌باشند.
- یک ریزپردازنده قادر به انتقال داده از یک محل **حافظه** به محل دیگر است.
- یک ریزپردازنده قادر به اتخاذ تصمیم (تصمیم‌گیری) و پرسش به یک محل دیگر برای اجرای دستورالعمل‌های مربوطه بر اساس تصمیم اتخاذ شده است.

شکل زیر یک پردازنده ساده را نشان می‌دهد.

پردازنده صفحه قبل دارای:

- یک گذرگاه آدرس (Address Bus) است که قادر به ارسال یک آدرس به حافظه است (گذرگاه فوق می تواند 8، 16 و یا 32 بیتی باشد).
- یک گذرگاه داده (Data Bus) است که قادر به ارسال داده به حافظه و یا دریافت داده از حافظه است (گذرگاه فوق می تواند 8، 16 و یا 32 بیتی باشد).
- یک خط برای خواندن (RD) و یک خط برای نوشتن (WR) است که آدرسی دهی حافظه را انجام می دهند. آیا قصد نوشتن در یک آدرس خاص وجود داشته و یا مقصود، خواندن اطلاعات از یک آدرس خاص حافظه است؟
- یک خط Clock که ضربان پردازنده را تنظیم خواهد کرد.
- یک خط Reset که مقدار "شمارنده برنامه" را صفر نموده و یا باعث اجرای مجدد یک فرآیند می گردد.

فرض کنید پردازنده فوق هشت بیتی بوده و از عناصر زیر تشکیل شده است:

- رجیسترهای A, B, C نگاهدارنده هائی بوده که از فلیپ فلاپ ها ساخته شده اند.
- Latch Address مشابه رجیسترهای A, B, C است.
- شمارنده برنامه (Program Counter) نوع خاصی از یک نگهدارنده اطلاعات است که قابلیت افزایش بمیزان یک و یا پذیرش مقدار صفر را دارا است.
- واحد منطق و حساب (ALU) می تواند یک مدار ساده جمع کننده هشت بیتی بوده و یا مداری است که قابلیت انجام عملیات جمع، تفریق، ضرب و تقسیم را دارا است.
- رجیستر Test یک نوع خاص نگاهدارنده بوده که قادر به نگهداری نتایج حاصل از انجام مقایسه ها توسط ALU است. ALU قادر به مقایسه دو عدد و تشخیص مساوی و یا نامساوی بودن آنها است. رجیستر Test همچنین قادر به نگهداری یک Carry bit (ماحصل آخرین مرحله عملیات جمع) است. رجیستر فوق مقادیر مورد نظر را در فلیپ فلاپ ها ذخیره و در ادامه Instruction Decoder "تشخیص دهنده دستورالعمل ها" با استفاده از مقادیر فوق قادر به اتخاذ تصمیمات لازم خواهد بود.
- همانگونه که در شکل فوق، مشاهده می گردد از شش "3-State" استفاده شده که به آنها "tri-State buffers" می گویند. بافرهای فوق قادر به پاس دادن مقادیر صفر و یا یک و یا قطع خروجی مربوطه می باشند. این نوع بافرها امکان ارتباط چندین خروجی را از طریق یک Wire

فراهم می نمایند. در چنین حالتی فقط یکی از آنها قادر به انتقال (حرکت) صفر و یا یک بر روی خط خواهد بود.

ریجستر Instruction Decoder و Instruction Decoder مسئولیت کنترل سایر عناصر را برعهده خواهند داشت. بدین منظور از خطوط کنترلی متفاوتی استفاده می گردد. خطوط فوق در شکل فوق نشان داده نشده اند ولی می بایست قادر به انجام عملیات زیر باشند:

- به ريجستر A اعلام نماید که مقدار موجود بر روی گذرگاه داده را در خود نگاهدارد (Latch).
- به ريجستر B اعلام نماید که مقدار موجود بر روی گذرگاه داده را در خود نگاهدارد (Latch).
- به ريجستر C اعلام نماید که مقدار موجود بر روی گذرگاه داده را در خود نگاهدارد (Latch).
- به "شمارنده برنامه" اعلام نماید که مقدار موجود بر روی گذرگاه داده را در خود نگاهدارد (Latch).
- به ريجستر Address اعلام نماید که مقدار موجود بر روی گذرگاه داده را در خود نگاهدارد (Latch).
- به ريجستر Instruction اعلام نماید که مقدار موجود بر روی گذرگاه داده را در خود نگاهدارد (Latch).
- به "شمارنده برنامه" اعلام نماید که مقدار خود را افزایش دهد.
- به "شمارنده برنامه" اعلام نماید که مقدار خود را صفر (Reset) نماید.
- به واحد منطق و حساب نوع عملیاتی را که می بایست انجام گیرد، اعلام نماید.
- به ريجستر Test اعلام نماید که بیت های ماحصل عملیات ALU را در خود نگاهدارد.
- فعال نمودن خط RD (خواندن).
- فعال نمودن خط WR (نوشتن).

حافظه های RAM و ROM

در بخش قبل گذرگاه های آدرس و داده نظیر خطوط RD, WR بررسی گردیدند. گذرگاه های فوق به حافظه های RAM، ROM و یا هر دو متصل خواهند بود. در ریزپردازنده ساده فرضی فوق، از گذرگاه های آدرس و داده هشت بیتی استفاده می گردد. بدین ترتیب پردازنده قادر به آدرس دهی 256 بایت حافظه و خواندن و یا نوشتن هشت بیت از حافظه در هر لحظه خواهد بود. فرض کنید پردازنده فوق دارای 128 بایت حافظه ROM بوده که از آدرس صفر شروع شده و 128 بایت حافظه RAM که از آدرس 128 آغاز می گردد، است. حافظه ROM تراشه ای است که اطلاعاتی را از قبل و بصورت دائم در

خود نگهداری می نماید. گذرگاه های آدرس به تراشه ROM اعلام خواهند کرد که کدام بایت را خواسته و آن را بر روی گذرگاه قرار خواهد داد. زمانیکه وضعیت خط RD تغییر نماید تراشه ROM بایت مورد نظر و انتخابی را بر روی گذرگاه داده قرار خواهد داد. RAM شامل بایت هائی از اطلاعات است. ریزپردازنده قادر به خواندن و نوشتن در حافظه فوق بر اساس سیگنال های دریافتی از خطوط RD و RW است. در رابطه با حافظه RAM می بایست به این نکته نیز اشاره گردد که این نوع از حافظه ها با از دست منبع انرژی (برق) اطلاعات خود را از دست خواهند داد.

تمامی کامپیوترها دارای حافظه ROM به میزان مشخص می باشند (برخی از کامپیوترها ممکن است دارای حافظه RAM نبوده نظیر میکرو کنترل ها، ولی وجود و ضرورت حافظه ROM را در هیچ کامپیوتری نمی توان انکار نمود). بر روی کامپیوترهای شخصی حافظه ROM را BIOS نیز می نامند. زمانیکه ریزپردازنده فعالیت خود را آغاز می نماید، در ابتدا دستورالعمل هائی را اجراء خواهد کرد که در BIOS می باشند. دستورالعمل های موجود در BIOS عملیاتی نظیر تست سخت افزار و سیستم را انجام و در ادامه فرآیندی آغاز خواهد شد که نتیجه آن استقرار سیستم عامل در حافظه خواهد بود (Booting). در آغاز فرآیند فوق، بوت سکتور هارد دیسک (می تواند آغاز عملیات فوق از هارد شروع نشده و از فلاپی دیسک انجام گردد، اتخاذ تصمیم در رابطه با وضعیت فوق بر اساس پارامترهای ذخیره شده در حافظه CMOS خواهند بود) را بررسی خواهد کرد. بوت سکتور فوق حاوی برنامه ای کوچک است که در ادامه BIOS آن را خوانده و در حافظه RAM مستقر خواهد کرد. ریزپردازنده در ادامه دستورالعمل های مربوط به برنامه بوت سکتور را که در حافظه RAM مستقر شده اند، اجراء خواهد کرد. برنامه فوق به ریزپردازنده اعلام خواهد کرد که اطلاعات دیگری را از هارد دیسک به درون حافظه RAM انتقال و آنها را اجراء نماید. با ادامه و تکمیل فرآیند فوق سیستم عامل در حافظه مستقر و مدیریت خود را آغاز می نماید.

دستورالعمل های ریزپردازنده

هر ریزپردازنده دارای مجموعه ای از دستورالعمل ها بوده که دارای کارائی خاصی می باشند. این دستورالعمل ها بصورت الگوئی از صفر و یا یک پیاده سازی می گردند. استفاده از دستورات فوق با توجه به ماهیت الگوئی آنها برای انسان مشکل و بخاطر سپردن آنها امری است مشکل تر؛ بدین دلیل از مجموعه ای "کلمات" برای مشخص نمودن الگوهای فوق استفاده می گردد. مجموعه "کلمات" فوق "زبان اسمبلی" نامیده می شوند. یک "اسمبلر" قادر به ترجمه کلمات به الگوهای بیتی متناظر است. پس از ترجمه، ماحصل عملیات که همان استخراج "الگوهای بیتی" است، در حافظه مستقر تا زمینه اجرای

آنها توسط ریزپردازنده فراهم گردد جدول زیر برخی از دستورات عمل های مورد نیاز در رابطه با پردازنده فرضی را نشان می دهد.

Meaning	Instruction
لود نمودن رجیستر A از آدرس حافظه	LOADA mem
لود نمودن رجیستر B از آدرس حافظه	LOADB mem
لود نمودن یک مقدار ثابت در رجیستر B	CONB con
ذخیره نمودن مقدار موجود در رجیستر B در یک آدرس حافظه	SAVEB mem
ذخیره نمودن مقدار موجود در رجیستر C در یک آدرس حافظه	SAVEC mem
جمع A و B و ذخیره کردن حاصل در C	ADD
تفریق A و B و ذخیره کردن حاصل در C	SUB
ضرب A و B و ذخیره کردن حاصل در C	MUL
تقسیم A و B و ذخیره کردن حاصل در C	DIV
مقایسه A و B و ذخیره کردن حاصل در Test	COM
پرش به یک آدرس مشخص	JUMP addr
پرش شرطی (اگر مساوی است) به یک آدرس مشخص	JEQ addr
پرش شرطی (اگر نا مساوی است) به یک آدرس مشخص	JNEQ addr
پرش شرطی (اگر بزرگتر است) به یک آدرس مشخص	JG addr
پرش شرطی (اگر بزرگتر و یا مساوی است) به یک آدرس مشخص	JGE addr
پرش شرطی (اگر کوچکتر است) به یک آدرس مشخص	JL addr
پرش شرطی (اگر کوچکتر و یا مساوی است) به یک آدرس مشخص	JLE addr
توقف اجراء	STOP

مثال: فرض کنید برنامه محاسبه فاکتوریل عدد پنج ($5!=5*4*3*2*1$) با یکی از زبانهای سطح بالا نظیر C نوشته گردد. کمپایلر (مترجم) زبان C برنامه مورد نظر را به زبان اسمبلی ترجمه خواهد کرد (فرض کنید که آدرس شروع RAM در پردازنده فرضی 128 و آدرس شروع حافظه ROM صفر باشد). جدول زیر برنامه نوشته شده به زبان C را به همراه کد ترجمه شده اسمبلی معادل آن، نشان می دهد.

Assembly Language	C Program
// Assume a is at address 128	
// Assume F is at address 129	
0 CONB 1 // a=1;	
1 SAVEB 128	
2 CONB 1 // f=1;	
3 SAVEB 129	
4 LOADA 128 // if a > 5 the jump to	
17	a=1;
5 CONB 5	f=1;
6	COM while (a <= 5)
7 JG 17	{
8 LOADA 129 // f=f*a;	f = f * a;
9 LOADB 128	a = a + 1;
10 MUL	}
11 SAVEC 129	
12 LOADA 128 // a=a+1;	
13 CONB 1	
14 ADD	
15 SAVEC 128	
16 JUMP 4 // loop back to if	
17 STOP	

در ادامه می بایست کدهای ترجمه شده به زبان اسمبلی به زبان ماشین (الگوهای بیتی) ترجمه گردند. بدین منظور لازم است که هر یک از دستورات اسمبلی دارای کد معادل (OpCode) باشند. فرض کنید دستورات اسمبلی در پردازنده فرضی دارای Opcode (کدهای عملیاتی) زیر باشند.

Opcode	Assembly Instruction
1	LOADA mem
2	LOADB mem
3	CONB con
4	SAVEB mem
5	SAVEC mem
6	ADD
7	SUB
8	MUL
9	DIV
10	COM
11	JUMP addr
12	JEQ addr
13	JNEQ addr
14	JG addr
15	JGE addr
16	JL addr
17	JLE addr
18	STOP

در نهایت برنامه ترجمه شده به زبان اسمبلی به زبان ماشین (الگوهای بیتی) ترجمه خواهد شد.

Bit Patterns	Assembly Language
// Assume a is at address 128	// Assume a is at address 128
// Assume F is at address 129	// Assume F is at address 129
Addr opcode/value	0 CONB 1 // a=1;
0 3 // CONB 1	1 SAVEB 128
1 1	2 CONB 1 // f=1;
2 4 // SAVEB 128	3 SAVEB 129
3 128	4 LOADA 128 // if a > 5 the
4 3 // CONB 1	jump to 17
5 1	5 CONB 5
6 4 // SAVEB 129	6 COM
7 129	7 JG 17

8	1	// LOADA 128	8	LOADA 129	// f=f*a;
9	128		9	LOADB 128	
10	3	// CONB 5	10		MUL
11	5		11	SAVEC 129	
12	10	// COM	12	LOADA 128	// a=a+1;
13	14	// JG 17	13	CONB 1	
14	31		14		ADD
15	1	// LOADA 129	15	SAVEC 128	
16	129		16	JUMP 4	// loop back to
17	2	// LOADB 128	if		
18	128		17	STOP	
19	8	// MUL			
20	5	// SAVEC 129			
21	129				
22	1	// LOADA 128			
23	128				
24	3	// CONB 1			
25	1				
26	6	// ADD			
27	5	// SAVEC 128			
28	128				
29	11	// JUMP 4			
30	8				
31	18	// STOP			

همانگونه که مشاهده می نمائید برنامه نوشته شده به زبان C به 17 دستورالعمل معادل اسمبلی و 31 دستورالعمل زبان ماشین تبدیل گردید.

Instruction Decoder (تشخیص دهنده نوع دستورالعمل ها) با انجام عملیاتی خاص، نوع دستورالعمل را تشخیص خواهد داد. فرض کنید دستورالعمل ADD را داشته باشیم و بخواهیم نحوه تشخیص دستورالعمل را دنبال نمائیم:

- در زمان اولین Clock، دستورالعمل Load می گردد (فعال کردن بافر tri-state برای "شمارنده برنامه"، فعال شدن خط RD، فعال کردن Data-in در بافر tri-state).
- در زمان دومین Clock، دستورالعمل ADD تشخیص داده خواهد شد (تنظیم عملیات جمع برای ALU، ذخیره نمودن ماحصل عملیات ALU در رجیستر C).

- در زمان سومین Clock، "شمارنده برنامه" افزایش خواهد یافت (در تئوری این مرحله می تواند در زمان دومین Clock نیز صورت پذیرد).

همانگونه که ملاحظه گردید، هر دستورالعمل اسمبلی دارای چندین Clock Cycle است. برخی از دستورات نظیر ADD دارای دو و یا سه Clock و برخی دیگر از دستورات دارای پنج و یا شش Clock خواهند بود.